Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-0297

(mr. A.W.H. Vink, voorzitter, mr. J.L.M. Luiten, mr. dr. H. Wammes, leden en mr. I.M.L. Venker, secretaris)

Datum uitspraak	27 maart 2026
Klacht van	De consument
Tegen	Unigarant N.V., gevestigd te Hoogeveen, verder te noemen de gevolmachtigde
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vorderingen afgewezen
Bijlage	Uitleg over de registers waarin de persoonsgegevens van de consument zijn opgenomen en de relevante bepalingen uit regelgeving

Samenvatting

Woonverzekering. De consument heeft een beroep gedaan op zijn verzekering voor schade door inbraak in zijn woning waarbij spullen zijn vernield en gestolen. Ter onderbouwing van zijn claim voor gestolen sieraden is bij de gevolmachtigde een foto ingediend. Deze foto is gemaakt na de inbraak en op de foto staan sieraden die niet van de consument zijn en die ook niet zijn gestolen. Na confrontatie heeft de consument telkens wisselende verklaringen gegeven. Deze verklaringen zijn dermate ongeloofwaardig en tegenstrijdig dat de commissie die niet voor waar kan aannemen. De gevolmachtigde heeft de claim mogen afwijzen en de gegevens van de consument intern en extern mogen registreren voor de duur van vijf jaar. Ook het terugvorderen door de gevolmachtigde van de kosten van het onderzoek naar de foto is terecht. Vorderingen afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de gevolmachtigde; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de gevolmachtigde.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 2 maart 2026. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met zijn advocaat mr. A.N.R. van den Broek. Namens de gevolmachtigde waren aanwezig: de heer mr. D.D. Markvoort, advocaat.

1.3 De consument en de gevolmachtigde hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument heeft op 10 december 2024 om 21:05 uur een beroep gedaan op zijn woonverzekering bij de gevolmachtigde voor schade door inbraak in zijn woning waarbij spullen zijn vernield en gestolen. Volgens het proces-verbaal van aangifte heeft de inbraak met diefstal plaatsgevonden op 10 december 2024 tussen 12:15 uur en 14:00 uur.

2.2 Ter onderbouwing van de claim is op 10 december 2024 om 21:58 uur een foto geüpload in het digitale schademeldportaal van de gevolmachtigde.

2.3 Bij brief van 28 januari 2025 heeft de gevolmachtigde de consument gevraagd om op geconstateerde onregelmatigheden te reageren. Het gaat hierbij om de onder 2.2 genoemde foto waarop als gestolen opgegeven sieraden staan. Volgens de bestands-gegevens is de foto genomen nadat de inbraak met diefstal heeft plaatsgevonden, namelijk op 10 december 2024 om 21:27 uur. Bovendien is de foto gemaakt op een afstand van drie kilometer van de woning van de consument. De gevolmachtigde heeft de consument gevraagd wat hij kan verklaren over het feit dat de foto is genomen nadat de schade is gemeld en over het feit dat de foto 3 kilometer van de woning van de consument is gemaakt. De consument heeft per e-mail van 29 januari 2025 gereageerd en laten weten dat de foto een screenshot zou zijn van een al eerder gemaakte en opgeslagen foto.

2.4 De gevolmachtigde heeft bij brief van 7 februari 2025 aan de consument laten weten dat de reactie van de consument niet overtuigt en de juistheid van de claim door de gevolmachtigde wordt betwist.

2.5 In opdracht van de gevolmachtigde is onderzoek verricht naar de door de consument ingediende foto. Hiervan is op 22 april 2025 rapport opgemaakt. De conclusie van het onderzoek is dat de foto een originele opname betreft en dat de verklaring van de consument dat het een screenshot betreft niet consistent is met de technische gegevens van het afbeeldingsbestand.

2.6 De gevolmachtigde heeft de consument bij brief van 4 juni 2025 geïnformeerd over zijn standpunt. De gevolmachtigde is van mening dat de consument onjuist bewijs heeft ingediend en informatie heeft achtergehouden met de bedoeling een uitkering te ontvangen waarop hij geen recht had. De gevolmachtigde heeft de claim afgewezen, de onderzoekskosten van € 1.210,- van de consument gevorderd, de woonverzekering van de consument per direct beëindigd en de persoonsgegevens van de consument voor de duur van vijf jaar geregistreerd in de Gebeurtenissenadministratie, het Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister. De incidentenregistratie is gemeld aan het Centrum Bestrijding Verzekeringscriminaliteit van het Verbond van Verzekeraars (het CBV).

De klacht en vordering

2.7 De consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit de interne en externe registers, herbeoordeling van de schadeclaim, intrekking van de vordering tot betaling van de onderzoekskosten van € 1.210,- en vergoeding van de kosten van rechtsbijstand.

Het verweer

2.8 De gevolmachtigde heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

3.1 De commissie moet de vragen beantwoorden of de gevolmachtigde i) de schadeclaim van de consument mocht afwijzen, ii) de persoonsgegevens van de consument mocht registreren, iii) de kosten van het onderzoek van de consument mag terugvorderen en iv) of de gevolmachtigde de kosten van de rechtsbijstand aan de consument moet vergoeden. De commissie is van oordeel dat de vorderingen van de consument moeten worden afgewezen. Zij licht dat hieronder toe.

De gevolmachtigde hoeft de schade van de consument niet te vergoeden

3.2 De commissie is van oordeel dat de gevolmachtigde op goede gronden de schade van de consument heeft afgewezen. Op grond van artikel 7:941 lid 5 van het Burgerlijk Wetboek (BW) vervalt het algehele recht op uitkering als de consument heeft gefraudeerd. Dat is hier het geval.

3.3 Het draait in deze zaak om de vraag of de consument opzettelijk onjuiste mededelingen heeft gedaan om een uitkering te krijgen waarvan hij wist dat hij daarop geen recht had. De consument heeft om 21:05 uur bij de gevolmachtigde melding gemaakt van de schade. Ongeveer een uur na het melden van de schade, om 21:58 uur is een foto geüpload in het schadedossier. Uit onderzoek bleek dat de foto was gemaakt om 21:27 uur en dus nadat de schade had plaatsgevonden. De consument heeft aanvankelijk verklaard dat de foto een screenshot was. Na confrontatie met de eigenschappen van de foto heeft de consument wisselende verklaringen gegeven.

3.4 Per e-mail van 30 januari 2025 heeft de consument desgevraagd aan de gevolmachtigde toegelicht dat de “schadeclaim specifiek betrekking heeft op de gestolen gouden sieraden” en dat de “foto’s en aankoopbonnen die [hij heeft] aangeleverd, dan ook uitsluitend deze sieraden [betreffen] en niet andere goederen”.

Nadat de gevolmachtigde de foto heeft laten onderzoeken heeft de consument een jurist ingeschakeld die namens de consument heeft erkend dat de foto inderdaad geen schermafbeelding betreft maar dat de sieraden op de foto wel (bijna) identiek zijn aan de daadwerkelijk gestolen goederen. De huisgenoot van de consument zou na de inbraak in paniek hebben besloten om een foto te maken van de sieraden van haar zus, die vrijwel identiek zijn. Deze verklaring is in strijd met de verklaring in de e-mail van eind januari 2025 dat op de foto de gestolen sieraden staan. Pas na het aanvullend onderzoek van de gevolmachtigde heeft de consument erkend dat de foto geen screenshot is.

3.5 In de brief van 2 juli 2025 schrijft de vertegenwoordiger van de consument, aan wie het dossier is overgedragen, dat de consument niet zelf de betreffende foto heeft geselecteerd of ingediend, maar dat zijn huisgenote op zijn verzoek, en vanaf een ander adres, de benodigde stukken heeft ingestuurd. De consument was ervan overtuigd dat het beeld-materiaal betrekking had op zijn eigendommen en meende dat een screenshot ter illustratie was ingediend. Ook deze verklaring valt niet te rijmen met de eerdere verklaringen die door of namens de consument zijn ingediend. Vervolgens staat in de bij Kifid ingediende klacht dat de huisgenoot van de consument het digitaal bewijs op eigen initiatief heeft ingediend en dat abusievelijk een foto van sieraden is ingediend die niet van de consument waren.

3.6 De commissie stelt vast dat de verklaringen die de consument heeft gegeven voor het indienen van een foto van beweerdelijk gestolen sieraden die is gemaakt nadat de diefstal zou hebben plaatsgevonden telkens worden aangepast nadat is komen vast te staan dat een voorgaande verklaring onhoudbaar of minder gunstig is gebleken. Waar eerst sprake zou zijn van een screenshot werd dat vervolgens een foto van andere sierraden dan de sierraden die gestolen zouden zijn en die foto zou vervolgens niet door de consument zelf of op diens verzoek, maar eigener beweging door een huisgenote aan de gevolmachtigde zijn toegestuurd. De door de consument gegeven verklaringen voor het toesturen van een foto van gestolen sieraden die is gemaakt nadat de diefstal heeft plaatsgevonden zijn ieder voor zich al weinig geloofwaardig, maar in samenhang met het feit dat ze telkens worden aangepast naar gelang dat beter past bij hetgeen door de gevolmachtigde daartegenover wordt aangevoerd ter onderbouwing van de onjuistheid van die verklaringen, maakt dat de commissie die verklaringen van de consument niet voor waar aan kan nemen.

3.7 Dit brengt mee dat als vaststaand feit overblijft dat de consument een foto heeft ingediend van door hem als gestolen opgegeven sieraden en dat dit een foto is die na het moment van de diefstal is gemaakt en waarop sieraden staan die niet van de consument waren en die ook niet waren gestolen. Hiermee heeft de consument aan de gevolmachtigde opzettelijk onjuiste mededelingen gedaan met de bedoeling een uitkering te ontvangen waarop hij geen recht heeft. De afwijzing van de gehele schadeclaim is, op grond van artikel 7:941 lid 5 BW, dus terecht.

De registratie van de persoonsgegevens van de consument

3.8 De gevolmachtigde heeft de persoonsgegevens van de consument opgenomen in de Gebeurtenissenadministratie, het Incidentenregister en in het EVR voor de duur van vijf jaar. Voor de werking van de registers en de betekenis van de verschillende gebruikte uitdrukkingen verwijst de commissie naar de bijlage.

3.9 De commissie beoordeelt eerst of de gevolmachtigde de persoonsgegevens heeft mogen opnemen in het Incidentenregister en het EVR.[1] Voor opname in deze registers is, kort gezegd, vereist dat er een zwaardere verdenking tegen de consument bestaat dan alleen maar een redelijk vermoeden van schuld aan fraude.[2] Dit betekent dat een verdenking van fraude alleen niet genoeg is; hier moet ook enig bewijs voor zijn. Een gevolmachtigde moet dus goede redenen hebben de gegevens te registreren en hij moet die redenen ook voldoende kunnen onderbouwen.

3.10 Hiervóór heeft de commissie vastgesteld dat de consument een frauduleuze claim heeft ingediend bij de gevolmachtigde. Daarmee is aan de vereisten voor opname in het Incidentenregister en de eerste vereisten voor registratie in het EVR voldaan.

3.11 De registratie moet daarnaast voldoen aan de vereisten van subsidiariteit en proportionaliteit.

3.12 Ook hieraan is voldaan. Het doel van de registratie is om andere verzekeraars erop te attenderen dat er in het verleden met betrekking tot de consument iets aan de hand is geweest op het gebied van verzekeringsfraude. Dat doel is in dit geval in de ogen van de commissie niet op een andere manier te bereiken dan met een vermelding in het EVR. Aan het subsidiariteitsvereiste is daarmee voldaan.

3.13 De registratie en de duur daarvan zijn ook proportioneel. Het belang van de gevolmachtigde en van de branche om opmerkzaam te worden gemaakt op de frauduleuze claim van de consument weegt naar het oordeel van de commissie zwaarder dan het nadeel dat de consument door de registratie ondervindt. De gevolmachtigde heeft uitgelegd dat hij op basis van de proportionaliteitsmatrix op een registratieduur van 5 jaar uitkomt. Hij heeft meegewogen dat sprake is van een verkeerde voorstelling van zaken, een fraudeomvang van maximaal € 7.500,- (in verband met de maximering van de verzekerde bedragen), het inbrengen van valse / vervalste bewijsvoering en het blijven ontkennen van de fraude na vaststelling van de feiten. De consument heeft naar voren gebracht dat de inbraak met de diefstal daadwerkelijk heeft plaatsgevonden en dat hij, zonder uitkering onder de verzekering, met een grote schade blijft zitten.

---

[1] Artikel 5.1.1 van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR.
[2] Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4 (te vinden op www.rechtspraak.nl).

Ook kan hij nu geen nieuwe verzekeringen sluiten. De commissie is van oordeel dat deze omstandigheden niet meebrengen dat de proportionaliteitsafweging anders, in het voordeel van de consument, zou moeten uitvallen. De door de gevolmachtigde bepaalde duur van vijf jaar acht de commissie proportioneel.

3.14 Het bovenstaande brengt mee dat de melding van de incidentenregistratie bij het Centrum Bestrijding Verzekeringscriminaliteit van het Verbond terecht is en dat ook de interne registratie in de Gebeurtenissenadministratie terecht en proportioneel is.

Onderzoekskosten

3.15 De gevolmachtigde heeft de door hem gemaakte onderzoekskosten van € 1.210,00 van de consument teruggevorderd. De consument vordert dat hij dit bedrag niet hoeft te betalen.

3.16 De door de consument gegeven onjuiste voorstelling van zaken kan worden gekwalificeerd als wanprestatie ex artikel 6:74 van het Burgerlijk Wetboek.[3] Vanwege deze toerekenbare tekortkoming in de nakoming van de verzekeringsovereenkomst door de consument, is hij gehouden de schade die de gevolmachtigde als gevolg hiervan heeft geleden, te vergoeden. De onderzoekskosten worden door de commissie als schade aangemerkt.

3.17 Het laten uitvoeren van het onderzoek naar de metadata van de aangeleverde foto acht de commissie, gelet op de omvang van de schade en de onduidelijkheden en inconsistenties in de verklaringen van de consument, redelijk. De kosten voor het onderzoek en het opstellen van het rapport komt de commissie niet onredelijk voor. De consument kan worden gehouden deze te vergoeden.[4] De vordering van de consument tot kwijtschelding van de onderzoekskosten wordt dus afgewezen.

Slotsom

3.18 Het voorgaande leidt tot de slotsom dat de gevolmachtigde de schadeclaim van de consument terecht heeft afgewezen, dat hij de gegevens van de consument voor de duur van vijf jaar mocht registreren in de Gebeurtenissenadministratie, het Incidentenregister en het EVR en dat hij de onderzoekskosten op de consument mocht verhalen. Voor een vergoeding van de door de consument gevorderde (advocaat)kosten is daarom geen grond aanwezig. De klacht is ongegrond en de vorderingen worden afgewezen.

[3] Vergelijk de uitspraak van de Geschillencommissie nr. 2016-368 onder 4.3.
[4] Vergelijk art. 6:96 lid 2 sub b BW. Zie uitspraak GC Kifid 2010-139.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/ . In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/ik-heb-een-klacht/hoe-werkt-het/in-beroep-gaan-bij-kifid/.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/ .

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Uitleg over de registers waarin de persoonsgegevens van de consument zijn opgenomen en relevante bepalingen uit regelgeving

Uitleg over de registers waarin de persoonsgegevens van de consument zijn opgenomen

De externe registraties in het Incidentenregister en het EVR

De gevolmachtigde heeft de persoonsgegevens van de consument voor vijf jaar geregistreerd in het Incidentenregister en het EVR. Dit houdt het volgende in. Elke verzekeraar houdt een Incidentenregister bij. Doet zich een incident voor, dan wordt dit incident omschreven in het Incidentenregister, waarbij ook de persoonsgegevens van de betrokkenen worden vermeld. Alleen medewerkers van de afdeling veiligheidszaken van de verzekeraar hebben toegang tot dit systeem. Toch kan deze registratie een beperkte externe werking hebben, omdat deze informatie onder voorwaarden met andere verzekeraar kan worden uitgewisseld.

De verzekeraar kan daarnaast besluiten om andere verzekeraars te waarschuwen door de persoonsgegevens van de persoon die bij het incident was betrokken op te nemen in het EVR, een systeem waar alle verzekeraar toegang toe hebben. Medewerkers van andere verzekeraars kunnen daardoor achterhalen of er over iemand een melding is opgenomen in het Incidentenregister van een verzekeraar. Vervolgens kunnen zij de informatie over het incident opvragen bij de verzekeraar die de melding heeft opgenomen in zijn Incidentenregister. Het gevolg hiervan kan zijn dat niet alleen de verzekeraar die tot opname in het EVR is overgegaan, maar ook andere verzekeraars hun (financiële) diensten aan de betrokkene, in dit geval de consument, zullen weigeren.

Beide registers hebben dus (een zekere) externe werking, hoewel opname in alleen het Incidentenregister minder verstrekkend is dan wanneer ook een melding in het EVR is gedaan.

Omdat deze registraties grote gevolgen hebben voor consumenten, mogen verzekeraars niet zonder goede reden persoonsgegevens opnemen in de genoemde registers. Er worden dan ook hoge eisen gesteld aan die reden(en).[5] De eisen voor registratie in het Incidentenregister en het EVR zijn opgenomen in het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021 (hierna: PIFI), de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG) en de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: UAVG).

De registratie in het Incidentenregister en de melding aan het CBV

Omdat de gegevens in het EVR zijn gekoppeld aan het incident dat in het Incidentenregister staat, is de incidentenregistratie toegestaan zolang de melding in het EVR is toegestaan.[6]

Op grond van artikel 4.2.3. van het Protocol mogen de gegevens in het Incidentenregister uitgewisseld worden met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte coördinatiefuncties van het Verbond van Verzekeraars, te weten het fraudeloket. Dit is het CBV.

---

[5] Zie o.a. Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, r.o. 4.3, te vinden op www.rechtspraak.nl, en GC Kifid 2017-717 onder 4.2, te vinden op www.kifid.nl.
[6] Artikel 5.1.1 van het Protocol

Als het oordeel van de commissie inhoudt dat de registratie in het EVR en het Incidentenregister terecht is, brengt dit mee dat de verzekeraar het CBV van de registratie van de persoonsgegevens van de consument in kennis mocht stellen.

De interne registraties in de Gebeurtenissenadministratie

De Gebeurtenissenadministratie vormt, samen met het IVR het interne waarschuwingssysteem van de verzekeraar en de groep financiële ondernemingen waarvan de verzekeraar deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd door de afdeling Veiligheidszaken van de betrokken verzekeraar. Alleen medewerkers van die afdeling kunnen de Gebeurtenissenadministratie inzien.

Doet zich een 'gebeurtenis' voor die mogelijk effect heeft op de veiligheid en/of de integriteit van de financiële sector, dan omschrijft de verzekeraar deze gebeurtenis in de Gebeurtenissenadministratie. De persoonsgegevens van de consument die betrokken is bij de gebeurtenis, worden daarbij ook opgenomen.

Het doel van een registratie in deze registers is om de veiligheid en integriteit van de eigen organisatie te waarborgen.[7] De gevolgen van de vermelding in deze registers zijn beperkt, omdat zij uitsluitend werkt binnen de organisatie van de verzekeraar.

De vereisten voor registratie in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen in de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Verzekeraars. De relevante bepalingen uit deze gedragscode zijn hieronder opgenomen.

Subsidiariteit

Bij subsidiariteit gaat het om het uitgangspunt dat er geen lichter middel mag zijn om hetzelfde doel te bereiken.

Proportionaliteit

Bij proportionaliteit gaat het om de afweging van de belangen over en weer. Het belang van de financiële instellingen om opmerkzaam te worden gemaakt op het fraude-gerelateerd gedrag van de consument moet bij de proportionaliteitstoets voor registratie zwaarder wegen dan het belang van de consument om zonder belemmeringen aan het financiële verkeer deel te nemen. De verzekeraar moet zowel ten aanzien van de registratie als ten aanzien van de duur van de registratie een afweging maken van de belangen.

[7] Artikel 4.5.3 GVPV.

2 Begripsbepalingen

In dit Protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding;

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister. In het Incidentenregister worden door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een Incident.

(...)

3.1.3 Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. Het Extern Verwijzingsregister bevat uitsluitend Verwijzingsgegevens die onder strikte voorwaarden conform artikel 5.2 Protocol door de Deelnemers mogen worden opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de Deelnemers, alsmede de Organisatie van de Deelnemers via een Verwijzingsapplicatie. De Verwijzingsgegevens worden ontsloten door de Verwijzingsapplicatie

4.1 Doel Incidentenregister en vastlegging van gegevens in het Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

'Het geheel aan Verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, van de Financiële Instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, de Financiële Instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.'

4.1.2 Bij de vastlegging in het Incidentenregister moeten het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel in acht worden genomen.

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(...)

4.2.3 De gegevens in het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden

uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN en SFH (de Fraudeloketten).

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

4.3.1 Indien niet langer aan de voorwaarden van artikel 3.1.1 en 3.4.7 Protocol wordt voldaan draagt de Deelnemer zorg voor verwijdering van dit gegeven uit het Incidentenregister. De Deelnemer doet dit ook op basis van een gehonoreerd verzoek tot wissing van gegevens conform artikel 9.4 Protocol.

4.3.2 Onverminderd het bepaalde in artikel 4.3.1 Protocol beoordeelt de Deelnemer na afloop van een onderzoek of opname van Persoonsgegevens in het Incidentenregister nog steeds voldoet aan de doelomschrijving van artikel 4.1.1 Protocol en de toets van artikel 4.1.2 Protocol.

4.3.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opname in het Incidentenregister rechtvaardigt. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Extern Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor Veiligheidszaken van de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en onder toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a. De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële Instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële Instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b. In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c. Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen.

<u>Relevante artikelen uit de AVG</u>

Artikel 6

Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(...)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33.
Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(...)
2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
a. ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of
b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
(...)
4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
(...)
c. indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.
5 Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Verzekeraars van 20 juni 2018

In de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Verzekeraars van 20 juni 2018 zijn de volgende relevante artikelen opgenomen:

3. Beginselen
3.1 Algemeen
3.1.1 Verzekeraars verwerken Persoonsgegevens in overeenstemming met geldende wet- en regelgeving. Zij respecteren de beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit en vertrouwelijkheid en verwerken Persoonsgegevens op een transparante, behoorlijke en zorgvuldige wijze.

3.2 Grondslagen verwerking
3.2.1 Verzekeraars baseren iedere Verwerking van Persoonsgegevens op een in geldende wet- en regelgeving opgenomen grondslag. De Gedragscode bevat een nadere uitwerking van rechtmatige grondslagen uit wet- en regelgeving voor Verwerkingen van Persoonsgegevens door Verzekeraars.
3.3 Verzameling Persoonsgegevens
3.3.1 Verzekeraars verzamelen Persoonsgegevens voor welbepaalde en uitdrukkelijk omschreven doeleinden. In de Gedragscode staat een aantal van deze doeleinden verder uitgewerkt in artikel 4. Daarnaast kunnen Verzekeraars in overeenstemming met geldende wet- en regelgeving Persoonsgegevens Verwerken op grond van andere doeleinden. Verzekeraars omschrijven de doeleinden van Verwerkingen en de bronnen van Persoonsgegevens in een privacybeleid.

4. Doeleinden
4.1 Algemeen
4.1.1 Verzekeraars beschrijven de doeleinden voor de Verwerking van Persoonsgegevens in hun privacybeleid. Artikel 4 werkt veelvoorkomende doeleinden voor de Verwerking van Persoonsgegevens door Verzekeraars nader uit.
(...)
4.5 Integriteit en veiligheid dienstverlening
4.5.1 Verzekeraars verwerken Persoonsgegevens om de integriteit en veiligheid van (de dienstverlening van) de Verzekeraar, de Groep waartoe de Verzekeraar behoort en van de verzekeringsbranche te waarborgen. Zij treffen daartoe maatregelen, waaronder het (laten) uitvoeren van een interne audit en het inrichten van een Incidentenregister en eventuele deelname aan andere waarschuwingssystemen.
4.5.2 Een audit richt zich op het handelen van Verzekeraars of ingeschakelde Derden. De Verzekeraars treffen passende waarborgen ter bescherming van Persoonsgegevens van de Betrokkene gedurende het onderzoek van de Verzekeraar of ingeschakelde Derden. Een auditverslag bevat geen Persoonsgegevens.
4.5.3 Verzekeraars houden een Gebeurtenissenadministratie bij ter waarborging van de veiligheid en integriteit van de dienstverlening en de sector. Verzekeraars informeren Betrokkenen over het bestaan en de mogelijkheid tot Verwerking van Persoonsgegevens in dit verband. De afdeling Veiligheidszaken of een andere daartoe aangewezen afdeling bij een Verzekeraar kan besluiten de Persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie op te nemen in een Intern Verwijzingsregister (IVR). In het IVR nemen Verzekeraars uitsluitend Persoonsgegevens op van (rechts)personen die een risico vormen voor de veiligheid en/of integriteit van de Verzekeraar of de Groep waartoe de Verzekeraar behoort. Indien een gebeurtenis voldoet aan de criteria uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen (PIFI), nemen Verzekeraars de relevante Persoonsgegevens op in een Incidentenregister en, in voorkomende gevallen, het Extern Verwijzingsregister (EVR). In overeenstemming met artikel 2.2.2 van de Gedragscode is het PIFI van toepassing op deze Verwerking.

5. Bijzondere persoonsgegevens
(...)
5.2 Strafrechtelijke gegevens
5.2.1 De Verzekeraar verwerkt alleen Strafrechtelijke gegevens als:
(a) de Betrokkene uitdrukkelijke toestemming heeft verleend; of
(b) deze noodzakelijk zijn voor de beoordeling en acceptatie van een Betrokkene als Verzekerde en het uitvoeren van een verzekering.

De Verzekeraar kan de Betrokkene vragen naar het bestaan van strafrechtelijke feiten en een strafrechtelijk verleden van de aanstaande Verzekerde en meeverzekerden (waaronder bestuurders en aandeelhouders van rechtspersonen); of
(c) ter waarborging van de veiligheid en integriteit van de sector in overeenstemming met artikel 4.5 van de Gedragscode; of
(d) de Verwerking betrekking heeft op Strafrechtelijke gegevens die de Betrokkene kennelijk zelf heeft geopenbaard; of
(e) dit noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend algemeen belang en de Verzekeraar passende waarborgen treft ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de Betrokkene; of
(f) de Autoriteit Persoonsgegevens een vergunning heeft verleend voor de Verwerking; of
(g) dit noodzakelijk is voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden, in overeenstemming met artikel 4.3.3. van de Gedragscode; of
(h) dit noodzakelijk is voor de vaststelling, uitoefening of de verdediging van de belangen van de Verzekeraar bij geschillenbeslechting; of
(i) naleving van wet- en regelgeving dit vereist.
(...)
5.2.3 Verzekeraars kunnen strafrechtelijke gegevens uitsluitend verstrekken aan medewerkers van Groepsmaatschappijen indien toegang tot deze gegevens noodzakelijk is voor de uitoefening van hun functie of om de gegevens vervolgens te verstrekken aan opsporingsdiensten. Deze verstrekking binnen Groepsmaatschappijen is beperkt tot:
(a) persoonsgegevens die betrekking hebben op strafbare feiten die zijn, of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting worden, begaan tegen de Groep; of
(b) persoonsgegevens die onrechtmatig gedrag tegen de Groep kunnen bewijzen.

10. Definities
(...)
Gebeurtenis is een voorval dat de aandacht verlangt van een Verzekeraar vanwege een mogelijk effect op de veiligheid en integriteit van de bedrijfsvoering, werknemers, klanten, overige relaties en de verzekeringsbranche. Hieronder valt bijvoorbeeld mogelijke fraude of ander laakbaar of onrechtmatig gedrag, potentiële en daadwerkelijke vorderingen, onder meer ten aanzien van een met een Verzekeraar gesloten overeenkomst en het niet nakomen van contractuele verplichtingen of andere (toerekenbare) tekortkomingen;
Gebeurtenissenadministratie is de Verwerking van Persoonsgegevens in verband met een Gebeurtenis;
(...)